

Paa Krigsministeriet er der en Merudgift af 3 017 000 Kr., og her er de største Udgifter de 1 550 000 Kr. til Besættelsen af de sønderjydske Landsdele og 605 000 Kr. til Garnisonssygehuset i København.

Af Finansministeriets 12 669 000 Kr. falder største Delen, 8 649 000 Kr., paa den Ompostering af Konjunkturtillæget, som jeg allerede har nævnt.

Paa § 26 falder som sædvanlig Hovedudgiften, ca. 34½ Million, paa Anlæg under Jernbane-, Post-, Telegraf- og Havnevesen og til Privatbanerne. I rentebærende Udlaan er der ifølge Tillægsbevillingsloven anbragt over 18 Mill. Kr., hvoraf dog ca. 8 er dækket ved Salg til Hypotekbanken af Husmands- og Byggeobligationer. Endelig er der til Anskaffelse af en Statsisbryder under Handelsministeriet opført 1 550 000 Kr., 3 064 000 Kr. til Udvidelse af Sindspsygeanstalter, 2 067 000 Kr. til Erhvervelse af Jord i Henhold til Lov af 6. Maj 1921 og 1 Mill. Kr. til Erhvervelse af Københavns Sygehjems Ejendom paa Rolighedsvej til Landbohøjskolen. Til Forstrækning til det kongelige Teater er i Aar opført 900 000 Kr. imod 1 450 000 Kr. paa Regnskabet 1921—22.

Tillægsbevillingslovforslaget bringer endnu alt for store Udgiftsbeløb i Forhold til den Finanslov, til hvilken det hører, men dette uheldige Forhold er dog i stærk Aftagen. Tillægsbevillingslovforslaget for 1920—21 — altsaa ikke den endelige Tillægsbevillingslov — havde paa §§ 8—26 en Udgiftsforøgelse af 450¾ Mill. Kr., Forslaget for 1921—22 paa de samme Paragraffer en Udgiftsforøgelse af 267⅓ Million, og nærværende Tillægsbevillingsforslag har en Udgiftsforøgelse paa 141¾ Million. Denne nedadgaaende Bevægelse beror dels paa, at Regeringen har bestræbt sig for allerede paa Finanslovsforslaget at optage saa meget som muligt af de Udgifter, som efter de bestaaende Love kunde antages at ville medgaa, dels og navnlig derpaa, at vi i disse Aar efterhaanden er vendt tilbage til regelmæssigere Forhold med Indskrænkning eller Bortfald af de Mangemillionsudgifter, som havde deres Hjemmel i midlertidige Love og altsaa maatte falde paa Tillægsbevillingsloven, Udgifter til Nedsættelse af Priserne paa Levnedsmidler og Produktionsfornödenheder, hvor Hovedudgiften faldt paa Kornloven, Sukkerordningen, Kød- og Flæskeordningen o. s. v., Arbejdsløshedsunderstøttelse, Boligtilskud og de forskellige Udlaan. Denne Udvikling vil yderligere sætte sig Spor i det kommende Finansaar. En medvirkende

Grund til Nedgangen er selvfølgelig ogsaa de Besparelser, der er gennemført.

Hvilke Slutninger vil man nu af Tillægsbevillingslovforslaget sammenholdt med Finansloven kunne drage med Hensyn til det kommende Statsregnskab for 1922—23? Ja, det maa her erindres, at Regnskabet erfaringsmæssigt i disse Aar altid har vist et væsentligt gunstigere Resultat end Budgettet. Aarsagen hertil har jeg oftere nævnt. Det er dette, at de forskellige Administrationer og navnlig de, der har med de store Anlæg at gøre, er nødt til at opføre saa rigelige Bevillinger, at de er sikre paa at have bevillingsmæssig Dækning for deres Udgifter. Men man er sig naturligvis bevidst, at disse Summer ikke vil blive blot tilnærmelsesvis forbrugt. Resultatet var da ogsaa, at for Budgettet 1920—21 var Regnskabet ca. 88 Mill. Kr. gunstigere end Budgettet, og for 1921—22 var Regnskabet godt 66¾ Mill. Kr. gunstigere.

Paa Driftsbudgettets §§ 1—25 viser Finansloven og Tillægsbevillingslovforslaget et Underskud paa ca. 19¼ Mill. Kr. I Fjor var Driftsregnskabet ca. 33¼ Mill. Kr. gunstigere end Budgettet. En saa stor Difference vil neppe kunne ventes i Aar, men det kan dog allerede siges, at der er rimelig Udsigt til Balance paa Driftsregnskabet, naar Statsregnskabet til sin Tid bliver aflagt, medens Driftsregnskabet i Fjor gav et Underskud paa ca. 90 Mill. Kr. Den foreløbige Regnskabsopgørelse for Finansaarets tre første Fjerdingsaar, som jeg har ladet foretage i Statsbogholderiet, viser et Overskud paa Driftsregnskabet paa 37¾ Mill. Kr. Dette ser meget gunstigt ud, og det vil sandsynligvis stille sig endnu gunstigere, naar man faar Januar Maaned med; men i de følgende Maaneder og i Supplementsperioden vil dette Overskud selvfølgelig svinde betydeligt ind. I hvert Tilfælde antager jeg dog, som sagt, at Balance paa Driftsregnskabet kan opnaas.

Anderledes stiller det sig med § 26. Her har vi et Bevillingsunderskud paa ca. 107 Mill. Kr., som ligeledes erfaringsmæssigt vil svinde meget stærkt ind i Regnskabet. Antagelig vil der i det hele paa §§ 1—26 blive et kassemæssigt Underskud, som det naturligvis er umuligt at angive, men som vel vil bevæge sig mellem 60 og 70 Mill. Kr. mod ca. 188 Mill. Kr. i Fjor. Men selvfølgelig er hverken de 70 eller de 188 Mill. Kr. fuldt ud at betragte som Underskud, idet største Delen af Merudgiften paa § 26 gaar til produktive Kapitalanlæg.